

Báňští potápěči trénovali na Žermanické přehradě | DIAMO2023 | Vzdělávání vedoucích pracovníků v oblasti managementu a vedení lidí v TÚU | Dokončení projektu Sanace a rekultivace ropoplynových sond na jižní Moravě | Demolice těžní věže Dolu Staříč v Chlebovicích | Laserové skenování ve Zlatých Horách | Muzeum otevřelo expozici věnovanou těžbě uranu na Českolipsku | Zajištění stability vzdušního líce hráze sanovaného odkaliště K I | Hornické fotografie z Karvinska v Praze | Zimní běžecký závod Winter Milada Run | Příspěvky z našich řad | Veřejné setkání: soutěžní návrh jezera Milada | Vzpomínka | DIAMO na sociálních sítích | Údržba opuštěných důlních děl na závodě ODRA | Pozvánka na střeleckou soutěž

Tým potápěčů na Žermanické přehradě

Báňští potápěči trénovali na Žermanické přehradě

Potápění v prostředí se špatnou viditelností patří k důležitým dovednostem báňských záchranářů. Proto ji pravidelně nacvičují, v únoru letošního roku proběhl výcvik na Žermanické přehradě. Potápěči z HBZS Ostrava a BZS Odolov, která nově patří pod DIAMO, trénovali nejen potápění v chladné vodě, ale také práce pod vodou a komunikaci.

„Potápěčská skupina u nás na Hlavní báňské záchrané stanici je založena zejména proto, že všechny

doly v Ostravsko-karvinském revíru jsou doly s nebezpečím průvalu vod, proto tu skupinu udržujeme.

Pořádáme dva výcviky podle předpisů. Jeden se koná v létě v takzvaných dekompressionních hloubkách, to znamená na hlubším lomu, a v zimě simulujeme potápění bez možnosti přímého vynoření,” vysvětlil Jaroslav Provázek, náměstek ředitele a hlavní mechanik HBZS.

Potápění pod ledem s nemož-

ností se vynořit kdekoli nebylo možné kvůli teplejšímu počasí, jinak si ale záchranáři pochvalují dobré podmínky pro výcvik na Žermanické přehradě. Kromě potápění trénovali například vrtání, manipulaci s břemeny a další činnosti. V chladné vodě pracují v potápěčských oblecích a nově

mají k dispozici moderní komunikační zařízení, kterým se mohou dorozumívat nejen s kolegy na břehu či na molu, ale také mezi sebou pod vodou. Samozřejmostí je dobrá fyzická kondice potápěčů a důkladná příprava před každým ponorem, na kterou dohlíží mechanici a lékaři. Pro všechny případy mají záchranáři připravenou i dekompressionní komoru.

„Nacvičujeme odolnost potápěčů pro potápění ve složitějších podmínkách, které jsou podobné těm v zatopené důlní chodbě. Nacvičujeme i průnik zatopenou důlní chodbou a následně přezbrojení potápěče do klasického dýchacího přístroje a zásah v nedýchacím prostředí, což může kdykoliv v dole nastat,” dodal Petr Zielinski, vedoucí výcviku, o. z. HBZS.

Potápěči zvládli celkem 22 pracovních ponorů ve dvojicích v hloubce kolem 5 metrů.

Ing. Bc. Jana Dronská, MBA
 odbor komunikace

Příprava k cvičnému ponoru

Mobilní dekompressionní komora

DIAMO2023

Zavádíme nové komunikační nástroje, zapojit se může každý

Zaměstnanci jsou nejdůležitější součástí každé firmy a komunikace je základním pilířem dobrého fungování firmy, ale také instituce, úřadu či organizace. Nejde přitom jen o komunikaci směrem od vedení k zaměstnancům, ale i opačně. V našem státním podniku máme řadu nástrojů, jak sdílet informace, ale stále máme co zlepšovat. Stěžejním společným cílem naší vize DIAMO2023 je dosáhnout toho, že spolupracujeme, sdílíme, komunikujeme. Vedení státního podniku si uvědomuje důležitost interní komunikace, která je mimo jiné součástí tzv. firemní kultury a také klíčem k efektivnímu pracovnímu prostředí. Proto přicházíme s dalšími možnostmi, jak vzájemnou komunikaci posílit.

Občasník pro všechny

Jak víte, mnoho let vydáváme náš podnikový Občasník DIAMO. Rádi bychom ho ve spolupráci s Vámi oživilí a více zapojili zaměstnance do jeho tvorby. Rozhodli jsme se proto, že vytvoříme novou rubriku „Příspěvky z našich řad“. Co bychom do ní rádi zařadili? Hledáme aktivní a šikovné kolegyně a kolegy napříč naším podnikem, kteří by se s ostatními chtěli podělit o své zajímavé koníčky a úspěchy. Rádi zveřejníme i úspěchy pracovních kolektivů, poděkování, blahopřání, foto ze společných akcí apod. Příspěvek můžete připravit sami nebo vám s ním rádi pomůžeme. Stačí poslat e-mail na press@diamo.cz.

Vítáme vaše náměty

Připomínáme, že v loňském roce jsme zavedli e-mailovou schránku 2023@diamo.cz, kam můžete psát své nápady, náměty, ale i dotazy na dění v podniku. Samozřejmě platí, že se můžete obrátit na svého nadřízeného a také vedení každého závodu je připraveno se vašemu podnětu věnovat. Můžete ale touto elektronickou cestou komunikovat i s vedením státního podniku, aniž byste museli řešit otázku, kdo má dané téma na starosti, a nemusíte mít obavu, že obcházíte svého nadříze-

ného, vaše podněty se dostanou k těm nejpovolanějším. Vítáme i konstruktivní kritiku.

Ředitelská linka

Nyní rozšiřujeme možnosti vzájemné komunikace o další cestu. Můžete telefonicky kontaktovat přímo ředitele státního podniku, který si k tomu vyhradil pravidelný prostor. Můžete s ním probrat vše, co vás v podniku zajímá nebo trápí. Ředitel bude k dispozici pro zájemce na telefonním čísle **487 892 030** každé **první pondělí v měsíci v čase od 7:00 do 8:00 hodin**. Na toto telefonní číslo můžete volat i mimo uvedenou dobu, ale pokud možno, využijte stanovený čas. Podnik se rozrůstá a prostor pro osobní setkávání s vedením je omezený, proto věříme, že tyto nové formy uvítáte, aktivně se do komunikace zapojíte nebo alespoň občas využijete. Za váš zájem předem děkujeme. ■

odbor komunikace

Vzdělávání vedoucích pracovníků v oblasti managementu a vedení lidí v TÚU

Ke konci roku 2021 bylo v odštěpném závodě Těžba a úprava uranu (TÚU) završeno tříleté období, v rámci kterého probíhalo odborné školení zaměřené na problematiku managementu a vedení lidí. Pod vedením zkušených lektorů ze společnosti Studio W absolvovala školení většina vedoucích pracovníků výrobních úseků, středisek a oddělení, včetně zástupců vedení odštěpného závodu TÚU.

V rámci jednotlivých školicích modulů se zaměstnanci postupně seznámili s mnoha důležitými oblastmi, které jsou pro jejich práci nezbytné. Získané informace o vedení lidí, druzích komunikace, možnostech motivace, hodnocení pracovního výkonu, způsobech realizace kontroly a zpětné vazby či řešení obtížných situací a konfliktů jsou nepochybně pro všechny zúčastněné důležité a přínosné.

Jedním z cílů uvedených škole-

ni bylo zlepšení firemní kultury v TÚU a podpora Mise, vize a strategie státního podniku DIAMO, v rámci které jsou uvedené oblasti velmi důležité. Do budoucna se tento typ školení stane ve státním podniku DIAMO nedílnou součástí vzdělávání vedoucích pracovníků na všech stupních řízení. ■

Ing. Mgr. Martin Klátel
zástupce ředitele o. z. TÚU

Účastníci školení

Dokončení projektu Sanace a rekultivace ropoplynových sond na jižní Moravě

Činností, zaměřenou na sanaci starých ekologických zátěží po těžbě ropy a zemního plynu a opakovanou likvidaci starých ropoplynových sond na území Moravy, se zabývá středisko Hodonín nového odštěpného závodu PKÚ. Středisko čítá v současné době 15 zaměstnanců.

Úprava ústí sondy

V oblasti Moravy se těží ropa a zemní plyn už víc než 100 let. Jak se podařilo zjistit z dochované archivní dokumentace, většina takových starých ropoplynových sond byla po ukončení těžby zlikvidována nevhodně nebo nedokonalé. Problémy se objevily především po roce 1997, kdy Moravu zasáhly velké povodně a na hladině rozvodněné řeky na historickém těžebním poli se ukázaly ropné skvrny. Situaci bylo tedy nutné začít řešit.

Pracovníci střediska Hodonín pracují již více než deset let na jednotlivých projektech a dlouhodobě také spolupracují s kolegy ze Závodní báňské záchranné služby v Odolově. Práce v uplynulém období probíhaly zejména v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) kvartéru řeky Moravy na území obhospodařovaných polí,

vinic, sadů, lesů, chráněných území, přírodních rezervací, v korytech vodních toků, a někdy dokonce přímo v obytné zástavbě obcí či v jejich blízkosti.

Veškeré procesy, které musí proběhnout před započítím prací v terénu, administruje oddělení podpory střediska Hodonín, jehož vedoucí je Ing. Věra Šťastná: „V posledních letech se sanační práce plynule přesunuly do oblasti mimo CHOPAV – Sektoru VIII. Třetím rokem pokračuje realizace projektu Sektor VIII etapa III. Tento projekt navazuje na etapy I a II, které probíhaly od r. 2018 a byly úspěšně dokončeny koncem loňského roku. Předmětem nápravných opatření etapy III je opakovaná likvidace 49 starých sond moderními postupy, které zajistí bezpečné odizolování ložiskových obzorů a zamezí pronikání

ložiskových médií do horninového prostředí a podzemních vod. Po provedené relikvidaci následuje odtěžení zemin a odčerpání podzemních vod v okolí těch sond, kde provedený průzkum prokázal jejich nadlimitní hodnoty. Do konce roku 2021 bylo v etapě III zrelikvidováno již 25 sond a proběhla sanace u 2 sond.“

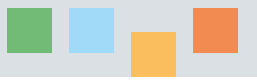
V měsíci březnu zhotovitel v etapě III předpokládá relikvidaci dalších 2 sond. Současně, po dokončení prací daných projektem, budou demontovány dočasné panelové příjezdové komunikace a panelové plochy u dvou již zrelikvidovaných sond.

Pokračovat budou geologicko-průzkumné práce v území mimo CHOPAV. Práce spočívají v odběru vzorků zemin a podzemní vody. Vzorky jsou podrobeny analýzám, na základě jejich výsledků jsou vypracovány sanační projekty pro místa, kde zjištěné hodnoty znečištění jsou nadlimitní. Součástí průzkumných prací je měření hodnot úniku metanu vysoce specializovaným přístrojem.

Po uzavření prováděcí smlouvy s Ministerstvem životního prostředí na realizaci nápravných opatření – zabezpečení vrtu ZU108 v k. ú. Dolní Žukov na severní Moravě bude vypracován Plán likvidace a získány souhlasy vlastníků a uživatelů ke vstupu na pozemky dotčené realizací. Současně bude zajišťována potřebná legislativa pro realizaci prací na této staré ekologické zátěži.

Nadále bude probíhat ověřovací monitoring v území sektorů CHOPAV, který potvrzuje úspěšnost nově provedených relikvidačních prací. ■

Ing. Hana Volfová
tiskové oddělení, o. z. PKÚ

Demolice těžní věže Dolu Staříč v Chlebovicích

Demontáž vrchní části těžní věže v Chlebovicích

Závod DARKOV likvidoval dominantu Dolu Staříč III na Frýdecko-Místecku, kdysi jednoho z největších dolů na koksovatebné uhlí v Ostravsko-karvinském revíru. Těžba černého uhlí tady skončila v roce 2017 a šachetní objekty byly už nepotřebné a chátraly.

V areálu bývalého dolu Staříč III – Chlebovice probíhají v souladu s plánem likvidace hlavních důlních děl demoliční práce povr-

chových objektů v bezpečnostním pásmu jámy č. III/6. Přípravné stavební práce začaly loni v prosinci. Specializovaná firma nejprve odstraňovala okolní objekty a vyzdívky mostu pro nástup mužstva, následně proběhlo sundání mostu

a dělení na transportovatelné kusy. V úterý 15. února přišla na řadu vrchní část těžní věže, kdy se za pomoci obřího jeřábu demontovala také těžní kola – lanovnice za účasti médií.

V dalších dnech se za pomoci rypadla s prodlouženým ramenem postupným rozebíráním odstranilo opláštění těžní budovy. Pak šla k zemi zbývající část těžní věže. Jednalo se o ocelovou konstrukci vysokou cca 55 m. Celková hmotnost kovového šrotu se odhaduje na cca 1 000 tun. Vzhledem k příznivé ceně kovového šrotu pracovníci státního podniku předpokládají, že z prodeje šrotu se demoliční akce zaplatí v plném rozsahu.

Pro závod DARKOV to bylo první bourání těžní budovy s těžní věží a zároveň v letošním roce zřejmě jediné. Budou probíhat i další demolice dle harmonogramu, ale jiných šachetních objektů. V plánu jsou například demolice nepotřebných objektů úpravny na Dole Lazy v Orlové.

Z historie

Průzkum v chlebovicke lokalitě probíhal v letech 1957 až 1960. Výstavba dolu Staříč III, který byl

součástí tehdy jednoho z největších dolů v OKR na koksovatebné uhlí, byla zahájena v roce 1962. Vlastní hloubení vtažné jámy započalo v r. 1964. Při hloubení této jámy byl vytvořen rekord v docílené metráži. Za měsíc bylo vyhloubeno 322 m hotové jámy o průměru 7,5 m. Hloubka jámy Staříč III/5 byla 761 m, jámy Staříč III/6 byla 948 m, na konečnou hloubku byla prohloubena v roce 1985.

Důl Staříč se nachází v nejnižší části Ostravsko-karvinského revíru. Jeho dobývací prostor má rozlohu přes 40 km² a rozkládá se na katastrálních územích obcí: Brušperk, Staříč, Žabeň, Lískovec, Ptáčník, Sviadnov, Frýdek, Fryčovice, Místek-Lysávkva, Zelinkovice, Chlebovice, Palkovice a Rychaltice. Aby těžba uhlí z tohoto velkodolu byla co nej Hospodárnější, byl dobývací prostor rozdělen na tři lokality (Staříč I – Sviadnov, Staříč II a Staříč III – Chlebovice). Likvidace jam bývalého dolu Staříč III – Chlebovice probíhala v období od prosince 2019 do července 2021. ■

Ing. Bc. Jana Dronská, MBA
odbor komunikace

Laserové skenování ve Zlatých Horách

Ve Zlatých Horách se v rámci průzkumných prací řeší mnoho souvisejících úkolů. Jedním z nich jsou výpočty objemu vytěžených prostor a jejich přesná lokalizace. Vzhledem k nepřístupnosti a velikosti vytěžených prostor v komorách na ložisku Zlaté Hory – západ je jedinou možností využití laserového skenování.

K těmto účelům je využíván 3D skener GeoSLAM. Jeho obsluha je snadná a je schopen pracovat v neosvětlených prostorech, jako jsou právě důlní prostory. V lednu pracovníci o. z. SUL Příbram zahájili skenování, jehož výsledky přinesou přesnou představu o vydobytých důlních prostorech ložiska Zlaté Hory – západ. Podmínky, které panují v podzemí, jako jsou členité prostory, všudypřítomná

vlhkost a tma neprospívají přesné digitální technice. Laserový 3D skener GeoSLAM v těchto podmínkách dokáže sbírat potřebná data za běžné chůze, je lehký a odolný. Pokud není možné se do nějakého prostoru dostat, lze jej upevnit na tyč a zasunout do šachty či komory. Na povrchu pak obsluha přístroje stáhne načtená data a vygeneruje detailní 3D model naskenovaných míst. S tímto modelem se pak přes-

něji propočítávají vytěžené objemy. Data modelu tak využijí pro svou práci různé skupiny odborníků s. p. DIAMO, od geologů, geotechniků až po důlní inženýry. Právě pro geology, kteří pracují s 3D modelem ložiska je zásadní znát přesnou kubaturu doposud vydobytých zásob ve vytěžených komorách a také informace o množství ponechaného materiálu na jejich dně.

21. století tak přináší pro těžbařů mnohá vylepšení, která usnadňují plánování optimalizace těžby a využitelnost zásob podzemních surovin. ■

Martin Lišaník
odbor komunikace

Pracovník při skenování důlních prostor

Muzeum otevřelo expozici věnovanou těžbě uranu na Českolipsku

Hosté na slavnostním otevření nové expozice

V úterý 1. března se konala slavnostní vernisáž k otevření nové expozice ve Vlastivědném muzeu a galerii v České Lípě. Nová expozice nese název Těžba uranu na Českolipsku a je příhodně umístěna do sklepů prostor augustiniánského kláštera.

První exponát získalo Vlastivědné muzeum v České Lípě v roce 2012, byl jím důlní vozík (tzv. hunt).

V průběhu několika let přicházely nápady k vytvoření nové stálé expozice a od roku 2016 začali

její autoři Petr Mužák a Vladimír Štěpánský naplno připravovat koncepci a získávat nové exponáty. Pro instalaci se přirozeně nabízely podzemní prostory sklepa augustiniánského kláštera, ve kterém mu-

zeum sídlí. Realizátory tak čekaly nelehké úkoly a jako nejobtížnější se ukázalo stěhování těžké, několikasetkilogramové důlní techniky úzkými schody do podzemí. Za pomoci všech zaměstnanců muzea se to podařilo, a tak v expozici můžete najít nejenom důlní techniku v podobě důlního vozíku nádržkového, přehazovacího nakladače, ale i instalované kolejistě, důlní výdřevu i ocelovou výztuž, tzv. hajcmány, vrtací kladiwa a další reálie, které byly nutné pro těžbu uranu na Českolipsku. Spoustu exponátů si může návštěvník přímo „osahat“, zavonit na signalizační zařízení, na 3D mapě si prohlédnout umístění těžních jam na Českolipsku. K poutavým prvkům patří i vitríny se vzorky sekundárních minerálů z uranových ložisek světélkující v luminiscenčním světle.

Státní podnik DIAMO se podílel na expozici dodáním exponátů převážně ze zrušené jámy Dolu Hamr I, konzultacemi a odborným poradenstvím, ale i grafikou a realizací informačních tabulí a světelných prvků.

Otevření expozice proběhlo 1. března v 17 hodin. Slavnostní

Spoluautor expozice Petr Mužák v podzemních prostorech muzea

vernisáže se účastnil Hornicko-historický spolek pod Ralskem, jehož členové na úvod zazpívali hornickou hymnu. Zahájením provázela Ing. Marta Knauerová, prezentaci o vzniku expozice měl její autor Petr Mužák, proslovy měli za státní podnik DIAMO Ing. Tomáš Rychtařík a Ing. Josef Štádl z odštěpného závodu TÚU ve Stráži pod Ralskem, dále pronesl něko-

lik vět ředitel muzea Ing. Zdeněk Vitáček a vše uzavřela Ing. Květa Vinklátová – náměstkyně hejtmanky pro resort kultury, památkové péče a cestovního ruchu.

Následně se hosté přesunuli do nové expozice a jak se brzy ukázalo, všem se moc líbila. ■

Martin Lišaník
odbor komunikace

Zajištění stability vzdušného líce hráze sanovaného odkaliště K I

Jímací zářezy na vzdušném líci hlavní hráze K I

Odkaliště K I je situováno v blízkosti Chemické úpravy odštěpného závodu GEAM Dolní Rožinka. Slouží k akumulaci technologické vody a v době těžby a úpravy uranové rudy na ložisku Rožná také sloužilo k ukládání rozemleté a vyloučené rudy ve formě zvodnělého kamenného prachu, tzv. rmutu. IV. etapu stavby Sanace odkaliště K I ukončil odštěpný závod GEAM v červnu minulého roku.

Sanační práce byly zahájeny už v roce 2006 a probíhají zatím pouze na vzdušném líci. Dodavatelem jednotlivých staveb je závod GEAM, zejména střediska stavební výroby a dopravy.

Práce začínaly na takových místech obvodové hráze a přilehlého terénu, která nebyla tak exponovaná co do výšky hrázového systému, zahroubení patního drénu apod. a postupně přecházejí do míst, která vyžadují speciální řešení z důvodu zajištění bezpečnosti provozu vodního díla a stability svahů sanovaného tělesa odkaliště.

Technická řešení Sanace odkaliště K I (Interprojekt odpady s.r.o. Praha) jsou navržena tak, aby vedle udržení a prodloužení životnosti jímacích a akumulacních drenážních prvků a vybudování celoplošného sanačního přísypu, tzv. „zapouzdrnění“ sanovaného tělesa, přispívala zejména ke stabilitě hrázového systému v takové míře,

kteřá bude vyhovovat bezpečnostním požadavkům příslušných norem a předpisů.

Projektová dokumentace sanace východní a jižní části vzdušného líce obvodového hrázového systému, kde jsou sklony svahů a výška hrází nejvyšší, vychází z výsledků a doporučení Výpočtů stability vzdušného svahu (Vodní díla – TBD a.s. Praha). Bylo plně využito poznatků z nepřetržitého technickobezpečnostního dohledu (TBD) a znalostí odborných pracovníků této organizace, která má jako jediná v Česku pověření MZE k výkonu této agendy na vodních dílech nejvyšších kategorií.

Výpočet byl proveden v profilu vrtů B hlavní hráze odkaliště, která je vysoká 54 m. Jedná se o jedno ze dvou nejexponovanějších míst hrázového systému. Oba tyto profily byly dle dlouhodobých sledování TBD vtipovány jako možná místa poruch hrázového systému

pro výpočet parametrů zvláštních povodňových a stanovení ohroženého území zejména pro potřeby složek záchranného systému. Jako teoreticky nejpravděpodobnější porucha byl uvažován sesuv vzdušného líce hráze s následným přelitím.

Při výpočtu globální stability celého svahu bylo nalezeno optimální řešení s dostatečnou rezervou na straně bezpečnosti spočívající ve vybudování přítěžovací lavice v patě hráze s minimálním sklonem svahu 1:2,3, kde pozitivní efekt řešení spočívá zejména v hmotnosti materiálu násypu. Návrh tohoto technického řešení si vyžádal zpřesnění technologického postupu ukládání a hutnění konstrukčního materiálu přítěžovací lavice včetně vymezení parametrů těchto hrubozrnných šterkovitých zemin dle příslušné normy. Tomu předcházely hutnicí pokusy na použitelných materiálech dostupných na ložisku Rožná.

Výpočtem bylo prokázáno, že výška gravitačně vázané vody ve rmutovém podloží nejvyšších etap hráze má zásadní negativní vliv na stabilitu této části hrázového systému a jako klíčové se jeví udržení, resp. snížení hladiny vody pod

navrženou mezní hladinou. Autoři výpočtu navrhli drenážní jímací zářezy v patách nejvyšších tří zvyšovacích etap. Gravitačně odvodněné zářezy fungují jako „havarijní přepady“ a nedovolí navýšení hladiny ve rmutovém podloží hrázek nad jejich úroveň.

Jednoduché, ale stavebně náročné řešení bylo projekčně zpracováno v dokumentaci stavby IV. etapy Sanace odkaliště K I. Jedná se o uložení perforovaného potrubí v pažených rýze v hloubkách 2–4,5 m do šterkového lože s obšypem šterku s revizními šachticemi po 50 m. Náročnost provedení spočívala v místním zvodnění rmutu a v situování výkopu pod svahem vyšších etap (což si vyžádalo zvýše-

né nároky na pažení) a zejména v požadavku na dokonalé provedení hutnění jednotlivých vrstev zásypu, aby bylo od začátku dosaženo co nejvyšší konsolidace materiálu.

Je zřejmé, že návrhy stavebních objektů na stavbách Sanace odkaliště K I se nerodí a ani potom nerealizují jednoduše. Kromě předpokládaného erudovaného přístupu projektantů a profesionálního přístupu stavebníků bylo třeba v přípravné předprojektové části ověřit bezpečnost navrhovaných technických řešení. ■

Ing. Miloš Veselý
vedoucí střediska provozu
odkališť K I a K II, o. z. GEAM

Hornické fotografie z Karvinska v Praze

Putovní výstava fotografií z dolů na Karvinsku dorazila v polovině února do Prahy. Obyvatelé a návštěvníci Prahy tak mohli „nahlédnout“ do dění na utlumovaných, ale také ještě činných šachtách. Fotografie vznikly ve spolupráci s Moravskoslezským krajem, společností MSID, státním podnikem DIAMO a Institutem tvůrčí fotografie Slezské univerzity na podporu transformace hornické oblasti a projektu POHO 2030. Venkovní

putovní výstava "S úctou k těžké práci" byla už v Karviné, v Opavě a Ostravě. V Praze se podařilo zajistit Kozi plácek před budovou Českého báňského úřadu. Hornický spolek Praha u této příležitosti uspořádal 22. února vernisáž. Nechyběly hornické kroje, na zahřátí „hornická vlnka“, vzpomínání na hornické tradice a dobrá nálada. ■

Ing. Bc. Jana Dronská, MBA
odbor komunikace

Členové Hornického spolku Praha

Zimní běžecký závod Winter Milada Run

Běžkyně u Milady

V sobotu 4. února se konal na březích jezera Milada u Ústí nad Labem již 5. ročník běžeckého závodu Winter Milada Run. Byl to poslední závod ze série Milada Tour 2021. Jeho konání nejvíce poznamenala doba pandemie, protože termín se musel dvakrát přesunout, a to až do letošního roku. Potřetí to ale vyšlo a na tratě vyrazilo téměř 450 závodníků.

Běželo se na vzdálenost 5 a 10 km a malé sportovkyně a malí sportovci mohli absolvovat tratě o délce 500 m nebo 1 km. Na start závodů se jich postavilo skoro 100! Počasí bylo celkem příjemné 5 °C a občasně sluníčko dodávalo sportovcům dobrou náladu.

V pravé poledne odstartoval hlavní závod na 12,5 km vedoucí kolem celého jezera Milada. Vítězný čas z minulého ročníku od Aleše Filingra překonán ale nebyl. Ondřej Čadek si doběhl pro prvenství na Winter Milada Run v čase o půl minuty horším, 44:40. V ženách potvrdila roli favoritky Anežka Křížová, která s přehledem zvítězila s více jak dvouminutovým náskokem za 50:18. Na kratší trati na 5,3 km vyhrál Honza Karko z AC Česká Lípa. První ženou v tomto závodě byla Jana Pekařová z TJ Turnov.

Po sečtení bodů za loňský ročník celé Milada Tour 2021 byli zná-

mi i absolutní vítězové mezi muži a ženami. Cenu si přebírali z rukou naší běžecké ikony Bedřišky Kulhavé. V mužské kategorii byl na prvním místě Honza Moravík z České Lípy, druhé místo patřilo Václavu Hladíkovi z Provoďína a třetí pak Bohuslavu Plachému z Hošťka Run Týmu. V ženské kategorii se povedla obhajoba titulu Jamajce Sobecké, za ní skončila nastávající trojnásobná maminka Tereza Černecká-Hnízdilová – obě z Happy Loop teamu. Bronzovou pozici brala Jana Ponrtová z Jupiter Vat. V týmové soutěži Milada Tour 2021 kraloval Happy Loop a obhájil tak loňské prvenství.

Děkujeme všem, kteří se na organizaci celé série závodů podíleli a pomohli tak v propagaci nově vzniklého území jezera Milada! ■

Ing. Hana Volfová
tiskové oddělení o. z. PKÚ

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Jak jste jistě postřehli, redakce Občasníku DIAMO oslovila zaměstnance našeho podniku s výzvou pro aktivní a šikovné kolegyně a kolegy, kteří vynikají volnočasovými aktivitami. Rádi bychom totiž oživil občasník pravidelnou rubrikou o mimo-pracovních aktivitách našich kolegů.

Dnes vám tedy přinášíme první díl, a nebude to ledajaký koníček, ale pořádný kůň:

Koníček velký jako kůň

Marcel Novák je zaměstnán v odštěpném závodě TÚU ve Stráži pod Ralskem jako řidič nákladního auta. Denní rutinu si plně vynahrazuje péčí o svěřené koně, jejich trénováním a účastí na dostizích. Jako žokej má na kontě mnoho úspěchů se svými svěřenci, mezi nejvýznamnější patří jeho poměrně pravidelná účast na Velké pardubické steeplechase, kde v roce 2020 získal s ryzákem Playerem skvělé 2. místo.

Marcel Novák s koňmi začínal už jako osmiletý, kdy od táty dostal černobílého poníka. Jak říká, byl to rošťák a pracant. Tahal fůry sena a užil si jej i pod sedlem. Měl totiž rád louže, ideálně se spoustou bláta, a tak mu bylo jedno, zda na něm někdo sedí, a vyválel se i s ním. Poník brzo ambicím Mar-

cela Nováka přestal stačit a on tak svůj vztah ke koním prohluboval i jinde. Za vydatné podpory rodičů a strýce koňáka začal brzo jezdit, hlavně ve spojení s hřebčínem Mimoň. Prvního úspěchu dosáhl v šestnácti letech s koněm Eastwoodem na překážkovém dostihu. Postupně do sbírky přidával další

vítězství, což bylo pro něj, jako kluka z malé stáje z vesnice, velmi cenné. Po změnách stáje a nabírání dalších zkušeností se rozhodl začít s podnikáním. Nejtěžší bylo získávání sponzorů. Dnes už s koňmi pracuje 25–30 let, za tu dobu se mu v péči vystřídal odhadem přes 100 koní. Dnes se zabývá i poradenstvím, v koních se skvěle orientuje a je tak schopný vyhledat koně vhodného pro chov nebo pro dostihy. O hříbě se pak starají společně s rodinou. Přítelkyně Lenka Kvapilová je také skvělá trenérka. Svěřeným koňům dávají tu nejlepší péči, od ustájení, přes výběrové krmivo, tak veterinární péči a tréninky. Je to péče o živé bytosti, a tak jim přizpůsobují program tím, že vybírají pro trénink rozmanité lokality, aby se koně nenudili. Tak se stane, že díky obětavému přístupu a skvělé péči se ve stáji objeví šampion schopný vyhrávat dostihy nejvyšších soutěží. Dnes má Marcel Novák na starost 22 koní, z nichž velká část je

Marcel Novák s ryzákem Playerem

schopna s výbornými výsledky absolvovat dostihovou sezónu. Hvězda první velikosti je ale již zmiňovaný Player, mazel s obrovskou chutí vyhrávat. S ním je počítáno i pro letošní hlavní dostih sezóny – Velkou pardubickou.

Jak říká Marcel Novák, závodit na Velké pardubické je to nejhezčí,

co může žokej se skvělým koněm zažít. To mu dává energii se svému koníčku nadále naplno věnovat. A když už má k tomu Playera, věříme, že nakonec, s pověstným štěstíčkem, cinkne i to zlato!

Martin Lišaník
odbor komunikace

Veřejné setkání: soutěžní návrh jezera Milada

Jestli chcete budoucí podobu jezera Milada ovlivnit, teď je ta správná chvíle.

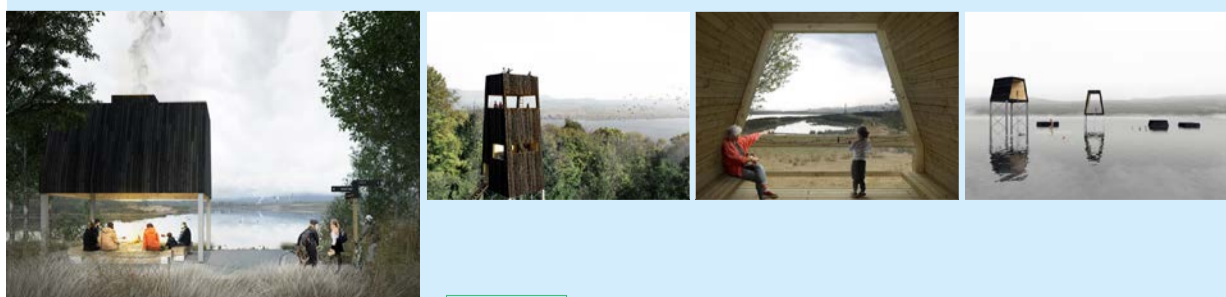
Kdy: čtvrtek 24. 3. 2022 v 18:00–19:30

Kde: Inovační centrum Ústeckého kraje (ICUK), Velká hradební 2800, Ústí nad Labem

Přijďte se seznámit s vítězným soutěžním návrhem na řešení jezera Milada a jeho okolí. Státní podnik DIAMO, odštěpný závod PKÚ, vás zve na osobní setkání s architekty švédského studia Mandaworks. Autoři vám přiblíží obsah vítězného návrhu a bude prostor ke sdílení vašich zkušeností, nápadů a připomínek a samozřejmě i na vaše dotazy. Vaše zpětná vazba je pro další práci autorů, kteří se jezeru Milada budou v průběhu tohoto roku věnovat, zcela zásadní.

Pokud se setkání nemůžete zúčastnit, ale chcete nám poskytnout svoji zpětnou vazbu, napište nám, prosím, na: info@vizemilada.cz

Informace k projektu včetně prezentace soutěžního návrhu budete moci sledovat na www.vizemilada.cz

vizemilada

Vzpomínka na hornické legendy

Měsíc únor byl velmi smutný pro hornickou obec, neboť odešly významné hornické legendy do hornického nebe.

Dne 12. 2. 2022 zemřel ve věku nedožitých 87 let hornický kamarád **Jan Uváček**, který se proslavil jako nejdéle sloužící průvodce a kronikář Hornického skanzenu Mayrau v Kladně, přičemž průvodcoval až do posledních chvil svého života. Svou hornickou kariéru započal na slovenských dolech a od roku 1958 pracoval v kladenském revíru na Dole Max a Dole Mayrau. Pravidelně psal do časopisu Kahan a Hornického zpravodaje, spoluzakládal Klub přátel hornických tradic Kladno a vynikal v mnoha humanitních oborech. Byl velmi skromný, pracovitý a měl velké srdce pro hornictví a přátele.

Dne 16. 2. 2022 zemřel ve věku nedožitých 77 let emeritní předseda Obvodního báňského úřadu Příbram, emeritní perkmistr Cechu příbramských horníků a hutníků a zejména přítel a perkmistr Sdružení hornických a hutnických spolků ČR (SHHS ČR) **Ing. Miroslav Šťastný**. Pan perkmistr vynikal v mnohém, přičemž celý život zasvětil hornictví a hornickým tradicím. Nade vše miloval město Příbram. Byl výborný zpěvák, rétor a znalec historie. Byl jedinečnou autoritou a vždy dokázal vtípem uklidnit i náročnější jednání. Již v roce 1973 stál u obnovení slavnostních hornických večerů v Příbrami – Skoku přes kůži – v rámci symposia Hornická Příbram ve vědě a technice. Od roku 1996 po 18 let vedl jako slavný, vysoký a neomylný perkmistr Cechu příbramských horníků a hutníků. V roce 2006 stál společně s hornickými kamarády z cechu a dalšími sedmi hornickými spolky u zrodu SHHS ČR a 15 let toto sdružení vedl jako jeho perkmistr. V roce 1997 společně s dalšími příbramskými kamarády organizoval v Příbrami první setkání hornických měst a obcí ČR, z čehož se stala krásná tradice trávající dodnes – letos bude již 26. pokračování, a to v Kutné Hoře ve dnech 23. až 25. září 2022.

Drazí horničtí kamarádi, nikdy na vás nezapomeneme!

Poslední Zdař Bůh!

Za SHHS ČR Ing. Václav Dorazil, Ph.D.

DIAMO
na sociálních sítích!

Sledujte dění v podniku na sociálních sítích. Každý týden nové zprávy na Twitteru.

Naše zprávy (tweets) s největším počtem lajků za únor:

- Báňští záchranáři nacvičovali ponory na Žermanické přehradě
- Generál Petr Pavel si prohlédl doły na Karvinsku
- Likvidace těžní věže Dolu Staříč – Chlebovice u Frýdku-Místku
- Udržujeme na šachtách kryty CO

twitter.com/DIAMO_tweetuje

Údržba opuštěných důlních děl na závodě ODRA

Jak již bylo uvedeno v minulých číslech Občasníku DIAMO, provádějí zaměstnanci oddělení větrání, ZBZS a degazace (DV) na o. z. ODRA v Ostravě kontrolu a údržbu hlavních důlních děl (HDD), opuštěných důlních děl (ODD), odplyňovacích vrtů (OV) a ochranných odplyňovacích prvků (OOP). Tuto činnost realizují zaměstnanci DV na území Ostravské, Petřvaldské a Karvinské dílní pánve. To, že kontrola výše jmenovaných důlních děl a odplyňovacích vrtů není činnost zbytečná, dokazují dvě události z druhé poloviny roku 2020.

Světlík II, zjištěný propad

Světlík II, konečný stav po sanaci

Opuštěné důlní dílo Světlík II

Ústí bývalé jámy je situováno v jehličnatém lese poblíž lesní cesty v k. ú. Ludgeřovice.

Hloubení ODD Světlík II bylo zahájeno v roce 1834 Arcibiskupskou kapitulou v Olomouci. Hloubení jámy bylo ukončeno v roce 1854. Patřila k Dolu Bohatý slojemi a plnila funkci výdušné jámy dědičné štolky Bohatá slojemi. Důl tvořilo 17 jam a 1 štola. S postupem dobývání do větších hloubek byl důl v roce 1900 opuštěn.

Jáma byla vyhloubena na konečnou hloubku 82,12 m, kde byla napojena na štolní patro. Rok a způsob uzavření štolního patra průniku do jámy nebyly dohledány. Mocnost pokryvu (dle Technické zprávy o vrtných průzkumech OKD, DPB, a.s.) je 4,8 m. Velikostní profil jámy nebyl dohledán. Na základě publikovaných zdrojů o rozvoji ostravsko-karvinských dolů lze však usuzovat na obdélníkový či čtvercový průřez v dřevěné výztuži s max. rozměry 2,5 × 2,5 m.

Práce na zajištění ODD Světlíku II byly prováděny postupně ve dvou etapách. V I. etapě (rok 2002) proběhl průzkum a rekognoscace terénu v místě zaústění, ve II. etapě (rok 2003) zajištění vč. likvidace propadu. Kráter propadu byl zaplněn výpěrky z úpravny uhlí (cca 460 m³ o max. velikosti 20 mm), na dno propadu a jeho stěny bylo umístěno 16 ks odvětvených kmenů délky cca 6 m a průměru 0,2 až

0,4 m a vložena ochranná pažnicová kolona o průměru 324 mm, zajištěná ve svislé poloze lanovými úvazky k uchyceným pařezům.

Odplyňovací vrt byl vrtán na jádro do konečné hloubky 84 m a slouží pro účinné odvádění důlních plynů z prostoru zlikvidovaného ODD Světlík II a v jeho patě navazujícího štolového patra. Ústí odplyňovacího vrtu bylo vybaveno odplyňovacím systémem tak, aby horní hrana potrubí DN 150 pro výstup plynů byla ve výšce min. 3,0 m nad terénem. Pro zmiňované ODD byl stanoven poloměr bezpečnostního pásma v rozsahu 25 m se středem v ose jámy. Pro definitivní zajištění a znepřístupnění ODD bylo instalováno dřevěné oplocení.

Dne 17. srpna 2020 byl při pravidelné kontrole ODD Světlík II zjištěn pokles zásypu v jihovýchodní části vnitřního kovového oplocení. Určitou dobu byl stav propadu monitorován, avšak k žádnému podstatnějšímu propadu již dále nedošlo. Přesto bylo rozhodnuto instalovat nad vyústění úvodní kolony odplyňovacího vrtu "doměrek potrubí" se stabilizačními úchyty k zamezení dalšího případného poklesu v budoucnu. Ten instalovali i s původním odfukovým komínkem společně pracovníci ZBZS a střediska Povrch o. z. ODRA 2. 9. 2020. Zásyp následně dokončili dosypáním struskového materiálu a zarovnáním zásypu na původní úroveň terénu.

Opuštěné důlní dílo Větrní jáma č. 10

Obdobná situace vznikla v říjnu roku 2020, kdy při pravidelné kontrole ODD Větrní jáma č. 10 zjistil zaměstnanec úseku DV pokles terénu v severovýchodní části oplocení důlního díla a záhrty zeminy v jeho bezprostředním okolí. Opuštěné důlní dílo Větrní jáma č. 10 je situováno na travnatém pozemku uvnitř areálu Centra Čtyřlístek pro osoby se zdravotním postižením v Ostravě Muglinově.

Větrní jáma č. 10 plnila funkci jámy výdušné. Jáma byla založena před rokem 1868 a likvidována v období 1876–1884. Podpovrchová těžba byla v Hrušovském štolovém dole zahájena v roce 1838. Tento důl měl jedno štolové patro, otevřené štolou Barbora v délce 694 m. Štola procházela přibližně 20 m pod povrchem. Kutání uhlí bylo v štolovém dole provozováno v hloubce do 35 m.

Jáma byla založena v místě výskytu uhlonosného karbonského masívu, krytého tenkým pláštěm pokrývného útvaru v celkové mocnosti cca 7 m. Uváděná hloubka jámy dle Katalogu důlních jam činí 19 m. Větrní jáma č. 10 byla vyhloubena pro odvětrání dobývek ve slojích č. 7 a č. 8 Hrušovského dolu nad úrovní 1. patra.

O způsobu likvidace Větrní jámy č. 10 se nezachovaly žádné doklady. Rovněž nebyly zjištěny žádné údaje o jejím profilu ani druhu výztuže. Opět lze usuzovat, že profil jámy byl obdélníkový nebo čtvercový o max. rozměrech 2,5 × 2,5 m, s dřevěnou výztuží. Skutečný profil jámy však nebylo možno ověřit, neboť se nachází pod úrovní terénu v nezjištěné hloubce.

Polohu jámy ověřil v konci šikmý průzkumný vrt a v celém rozsahu svislý průzkumný vrt. U obou vrtů byl prokázán výstup metanu v koncentraci až 6,4 %. Na základě vyhodnocení průzkumných vrtů tak byla určena poloha ODD Větrní jámy č. 10 a odvrtán svislý středový odplyňovací vrt do hloubky 35 m na ověření zásypu a stanovení hloubky jámy. Vrt prošel jámovým stvolem s prokazatelným výnosem zásypového materiálu a částí dřevěné výztuže. Úroveň dna jámy byla ověřena v hloubce 18,7 m. Koncentrace vystupujícího metanu dosáhla max. hodnoty 5,5 %.

Přesné zaústění jámy se nachází 3 m od západní stěny objektu Centra Čtyřlístek. Vyústění jámy bylo neznatelné. V bezpečnostním pásmu ODD 25 m se nachází část objektu sociálního centra.

Podle výsledků průzkumných prací bylo možno doplnit údaje o starém důlním díle Větrní jámě č. 10 o následující zjištěné skutečnosti – hloubka karbonu: 7 m, způsob likvidace: zásypem, způsob uzavření jámy: bez uzavíracího povalu. V roce 2013 bylo ODD „humanizováno“, tzn. byla provedena rekonstrukce oplocení, odfukového komínku a označení ODD

Větrní jáma č. 10, finální zajištění propadu

se zaměřením na zvýšení funkčnosti a zlepšení estetického dojmu.

Vzhledem k tomu, že se jedná o ODD nacházející se v areálu sociálního centra s částečným volným pohybem hendikepovaných osob a v blízkosti provozních objektů, bylo nutno neprodleně zkontrolovat příčinu propadu terénu a realizovat opatření k odstranění vzniklého stavu. V první řadě bylo nutno ohradit a znepřístupnit prostor pracoviště k zabránění vstupu nepovolaných osob. Úvodní fáze sanačních prací spočívala především v odebrání části kamenné drtě tvořící výplň ve vnitřním prostoru ODD, demontáže betonových obrubníků v prostoru poklesu a následně odebrání zeminy až po záhrty vně oplocenky za účelem ověření rozsahu a příčiny propadu.

V průběhu ověřovacího průzkumu ani během sanačních prací nebyl zjištěn další významnější pokles terénu. Proto bylo přistoupeno k dosypání volných prostorů struskou a jejímu zhutnění. Po několikaleté technologické přestávce na zjištění případných dalších po-

klesů terénu provedli záchranáři ZBZS o. z. ODRA opětovné dosypání zeminy a zpětnou instalaci betonových obrubníků, vyrovnání náklonu odfukového komínu pomocí doměrku instalovaného na potrubí v ústí odplyňovacího vrtu a ve finální fázi dosypání výplně prostoru ODD.

Na závěr je třeba ocenit profesionální přístup všech zúčastněných (členové ZBZS a pracovníci střediska Povrch o. z. ODRA), kteří se podíleli na odstranění vzniklých situací. Věříme, že i další případná spolupráce na podobných opravách, zajišťování a sanačních HDD, ODD a OV bude probíhat operativně a na stejné odborné úrovni. Vzhledem ke stáří některých důlních děl a době jejich zajištění je velmi pravděpodobné, že k podobným událostem bude v budoucnu docházet, a proto musíme být na tuto skutečnost připraveni.

Ing. Radovan Rudický, Ph.D.
vedoucí odd. větrání, ZBZS a degazace
Tomáš Mičulek, vedoucí technik
kontroly HDD, ODD, OV

STŘELECKÝ ZÁVOD

26. BŘEZNA 2022

pořádá odštěpný závod TÚU, Stráž pod Ralskem

PUTOVNÍ POHÁR ŘEDITELE O. Z. TÚU

PROGRAM
střelba z pušky
střelba z pistole
doprovodný program

lukostřelba | vrhání nožů | reenactment
Sever proti Jihu - střelba z předovky

Spoluorganizuje Odborová organizace o. z. TÚU, Stráž pod Ralskem

registrace do 18. 3. 2022 | Ing. Pavel Varga | +420 606 423 363
varga@diamo.cz | www.sskskalice.cz | střelnice Skalice u České Lípy
příspěvek 100 Kč | střelivo 350 Kč | občerstvení zajištěno